

revalideringscentret og mødrehjælpen og vedkommende børneværnskonsulenter. Udvalgene aflægger beretning til vedkommende amtsråd og kommunalbestyrelser og til det nedenfor omtalte centrale planlægningsudvalg om planerne for gennemførelsen af den forventede opgaveomlægning i de enkelte stedlige områder.

Endvidere har socialministeriet — ligeledes på grundlag af forslag fra socialreformkommissionen — nedsat et centralt planlægningsudvalg, der vil have som opgave at følge de stedlige planlægningsudvalgs arbejde og vejlede og rådgive dem om en kommende bistandslov.

Dette udvalg vil, når samtlige medlemmer er beskikket, omfatte medlemmer udpeget af socialministeriet, socialstyrelsen, invalideforsikringsretten, de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Til deltagelse i udvalgets møder kan indbydes repræsentanter for de berørte institutioners områder og for andre statslige og kommunale myndigheder m. v. og sagkyndige i øvrigt.

Under det kommende arbejde med de emner, der nævnes i udvalgets spørgsmål, er det hensigten at søge de stedlige planlægningsudvalg, det centrale planlægningsudvalg og vedkommende personaleorganisationer inddraget.

Spørgsmål 9 a:

Hvornår skal planlægningsudvalgene for de enkelte amtskommuner have afgivet beretning? Udvalget udbeder sig til sin tid en redegørelse for deres forslag, for så vidt angår spørgsmålet om, hvilke kommuner der vil have behov for overgangsordninger.

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 9, er de rådgivende planlægningsudvalg i de enkelte amtskommuner nedsat efter aftale med de kommunale organisationer, og arbejdet i udvalgene forudsætter således de implicerede parter frivillige medvirken.

Det er et led i denne aftale, at planlægningsudvalgenes beretninger skal indeholde en rapport om den aktuelle situation, som kan danne grundlaget for en stillingtagen til gennemførelsen af opgavefordelingen i forbindelse med bistandslovens ikrafttræden,

og at beretningerne derfor skal afgives nogle måneder inden bistandslovens ikrafttræden.

Man er opmærksom på socialudvalgets ønske om til sin tid at modtage en redegørelse, for så vidt angår spørgsmålet om, hvilke kommuner der vil have behov for en overgangsordning.

Spørgsmål 11 (Spørgsmål 10 er udeladt):

Udvalget anmoder om en uddybning af de bemærkninger, der ledsager lovforslagets § 14, med en nærmere beskrivelse af bemyndigelsens omfang. Det bedes herunder oplyst, om bestemmelsen indeholder den fornødne hjemmel til de foranstaltninger, som er fornødne for sikring af et ensartet niveau mellem landets forskellige geografiske dele og ydelsernes almindelige niveau („styringsproblematikken“). Det bedes endvidere belyst, om bestemmelsen åbner muligheder for, at der opstår afgrænsningsvanskeligheder over for ankeorganer.

Svar:

I lovforslagets § 14 fastslås,

- 1) at socialministeren er øverste administrative myndighed inden for lovens område,
- 2) at socialministeren kan fastsætte almindelige regler om behandling af sager efter loven.

Ad 1:

I lov om offentlig forsorg § 18, stk. 1, og lov om børne- og ungdomsforsorg § 4 findes regler om, at socialministeren er øverste administrative myndighed henholdvis i forsorgsager og i sager vedrørende børne- og ungdomsforsorg. I lovforslaget fastslås dette princip for hele bistandslovens område. Heri ligger, at socialministeren — uanset klagereglerne for de afgørelser, de lokale myndigheder træffer — kan tage spørgsmål om, hvordan for sorgen efter loven udøves, op til undersøgelse. Eksempelvis kan nævnes, at en klage over, at de sociale udvalg har afslået at lade en person komme på plejehjem eller har krævet for stor betaling for opholdet, følger de almindelige klageregler i forslaget § 15 og således afgøres endeligt af ankestyrelsen. Derimod vil henvendelser om, at omsorgen for beboerne på et plejehjem er utilfredsstillende, kunne optages til undersøgelse af so-